

P. Joannes Frias Hispanus. Societatem ingressus est plenus ingentium animorum, ut Deo valde placeret. Quaquà ibat, concionibus versabat omnia miro cordium motu; semper intentus in excidium peccatorum, & occasionis peccandi fugam. Indè ingens noxa semel excitata est in illum tempestas, & conflatae calumniae ab iis, quos vel quis ab invicem avulserat. Quin & ipsa Tartara mota, auditusque demon minus intentans: *Ego hunc Frias!* Habeo contra illum aciem instructum quā rintillan suman. At P. Joannes omnia silentii, & patientiae clypeo excipiebat, retundebatque. Mortis causa illi fuit dicendi ardor; quo ad concionem cùm diceret, rupta venâ filum vitae abrupit.

5. Madriti in Hispania anno 1672. P. Alphonsus de Andrade. Postquam Theologiam Moralem annis aliquot explicuit, & Placentinum Collegium gubernavit: residuum vitae vir Apostolicus in concionibus, & missionibus obeundis consumpsit per annos 50. Si quid ab his occupationibus supereret temporis, piorum librorum scriptio impedit: quinque supraviginti typis editos numerat sotvelus in
Biblioth.

Biblioth. Soc. Ità autem lucubrationes suas temperavit; ut nihil decerpserent de exercendis officiis charitatis.

XXI. JUNII.

1. **G**regorius XV. per Breve: *In sede Principis Apostolorum concessit Of- ficium, & Missam de B. Aloysio S. J. di- cendam ubivis ferratum, etiam ab exten- sis in Ecclesiis nostris. Bullar. Comm.*

2. Roma anno 1565. inchoata est Congregatio II. Generalis, indicta à Vica- rio Generali S. Borgia post obitum P. Ja- cobi Laynez. Antequām iretur in suffra- gia Electionis novi Præpositi, Borgia hanc gravem premissit orationem ad Patres Congregatos, quā hortatus est: ut ex mente S. Fundatoris iuxta Constitutioni partem octavam, 1. eligerent non so- lium sufficientem illi muneri, sed sufficien- tissimum, adeoque optimum. 2. Toto triduo instanti ferventi orationi, exem- plo Domini, ante Apostolorum elec- tionem pernoctantis in oratione Dei. 3. Di- ligentissimè considerarent dotes requisi- tas ad tantum munus: nec determina- rent

310 FASTI SOCIET. J:

rent aliquam personam , nisi post tri-
duum , & horam orationis, quæ imme-
diatè præmittitur Electioni. Quid enim
attineret Dominum consulere: si apud
quemque jam fixum esset , quid ageret,
quemve eligeret ? 4. Denique admonuit
omnes anathematis imminentis ambitio-
nis, & qui eos non indicarent. Post eam
Borgia orationem itum est in suffragia,
ceciditque volente Deo, sors super ipsum
Borgiam; laudante Electionem Pontifice,
gratulantibus bonis omnibus , solo Fran-
cisco querente. *Sacchin. hist. Soc. part. 3. lib.*
1. num. 24. seqq.

3. Brixiae in Italia Sodalitas quædam
S. Antonii dicta, Clericorum Sæcularium,
ab insigni probitate commendatorum,
quæ personis 30. partim Sacerdotibus,
partim ad alia ministeria destinatis , con-
stabat, Societati uniri , & incorporari pe-
tit, impetravitque anno 1568. Non la-
tuit humani generis hostem , eas familias
in caput , & perniciem suam coaluisse:
ideoque ut eam unionem dissolveret, alla-
boravit , sparsis per idonea instrumenta
foedis facinoribus de quibusdam illius So-
dalitatis, infamia denique in ipsam Socie-
tatem

311 MENS JUNII.

tatem redundante. Nè malum latius ser-
peret, Illustrissimus Episcopus , & Dux
Brixienis , accuratiùs rem discutiendam
suscepit , factaque diligentí inquisitione
publico edicto non solum absolvit infa-
matos , sed etiam insigni elogio ornavit
hoc die. *Sacchin. part. 3. lib. 3. n. 3. & lib. 5.*
num. 74.

4. Viennæ Austriae cùm Opitius qui-
dam Satanae minister in domo Provincia-
lium, ut vocant, cathedralm sibi erexisset,
ac facile à septem millibus audiretur : P.
Laurentius Magius à Rudolpho Cæsare
editum impetravit 21. Junii editum, quo
jubebatur ante solis occasum Viennâ ex-
cedere impius præco ; excessitque ingenti
hominum, etiam nobilium , copia dedu-
cente. *Sacchin. part. 4. lib. 6. num. 78.*

Eodem die obierunt.

5. Romæ annô 1591. S. Aloysius
Gonzaga, Principatus contemptus , & in-
nocentia vitæ clarissimus : ut habet re-
cens Martyrologium Romanum. Cœles-
ti diserta voce iustus ingredi Societatem:
multa egit, & passus est , ut adversantem
vocationi suæ patrem Marchionem ex-

pugnarer. In Societate Angeli nomen consecutus est, quod jam in sacculo meruerat. Quam difficultatem patiuntur plerique in conjungenda mente cum Deo: hanc & majorem sentiebat ille in sua avelenda aliquantis per Deo, propter Deum, ita volentibus Superioribus, valetudinis fractae causâ. Virginitatem adhuc puer voverat Deo, quam innocentis corpusculi acri, & perpetua mortificatione muniebat; et si nullos pateretur foedos motus, vel cogitationes impuras. Gloria ejus admirabilis in cœlo cum revelata esset Sancti Mariæ Magdal. de Pazzis, exclamavit in mentis excessu: O! quam gloriam habet Aloysius, filius Ignatii. Nunquam id credi afferem, nisi mihi ostendisset IESUS meus. Velle proficisci per totum orbem, & dicere: quod Aloysius filius Ignatii sit magnus Sanctus. Aloysius fuit Martyr incognitus &c. O! quantum amavit in terra! Plura vide sup. 4. April.

6. Trigueri in Hispania, anno 1570. P. Bartholomæus Bustamantius, Hispanus, tam peritus, & accuratus Tyronum Magister: ut Domum Probationis, cui præterat Bustamantius, S. Franciscus Borgia vocârit Gemmam Societatis. Delibe-

rans

rans de statu vita, cum jam esset Sacerdos honoratus, & Theologus, vehementer se impelli sensit: ut profectus Guipuzgoam, id ageret, quod agere videret Franciscum, nuper Gandiae Duceum. Abiit, vidit, & Borgiam fecutus est.

7. In Hispania prope Bilbilim, anno 1625. Joannes Marinus Scholasticus, Hispanus, à Medicis stupendam ejus patientiam in gravissimis doloribus, admirantibus, appellatus *Frater manuetus*: apud alios Sancti nomine honoratus. Dei gratia ab omni lethali culpa immunis, votum edidit etiam de omni peccato veniali delibera- ratè non committendo. Nec ulli unquam visus est reus ejus votiviolati.

8. Coloniae in Germania, anno 1656. P. Maximilianus Sandans, belga, à direc- tione Sodalitatum Marianarum (quam spartam suam appellabat) & ihdefeso lu- cubrandi studio laudatus. Scripsisse fertur tot libros, quot annos vixit; scilicet 78. quorum præciuos, satis copiosos, recen- set Sotuell. in Bib. Soc.

232

XXII. JUNII.

1. **A**nno 1556. nova Societatis colonia ducta est Coloniam Agrippinam. Missi à S. Ignatio Socii tantum tres, sed egregiis dotibus pares multis: qui ita operam suam ac virtutem probáreunt in publicum, ut eodem anno, insignibus adjunctis tyronibus, numerus accreverit ad viginti. Attributum est illis à Magistratu Collegium, dictum *Trium Coronarum*, denominatione sumpta ab ipsis Urbis insignibus. Lectiones sacras confessim in Academia tradere cœperunt primi illi Trium viri, pari plausu, & fructu explicantes Scripturas Divinas. *Orland p. 1. hist. Soc. lib. 16.n. 25.*

2. Malacā ex India in Japoniam profecturus, epistolam dedit S. Xaverius anno 1549. Romam ad Societatem, qua significat in primis: Japones quosdam, & inter hos præcipuum Paulum à S. Fide, Goꝝ sacro lavacro initiatos esse, & insuper Exercitiis Spiritualibus magno suo solatio, & fructu excultos. Interrogati sèpius à Sancto; in quo potissimum genere meditationis reperirent sensum, gustumque

que pietatis? In Christi cruciatis, acerbissimèque nece, responderunt. Significat præterea: magno sibi adjumento esse doctrinam S. P. Ignatii, de mortificatione sui ipsius. Evidem; inquit, illud semper ferè propositum habebo, quod ex optimo Parente nostro Ignatio sèpius audi vi: nostra Societatis hominibus omni ope, atque opera enitendum esse, ut se ipsi vincant timorèisque depellant omnes, qui impedimento esse solent, quò minus spem omnem reponant in solo Deo. *Epist. Veterum lib. 4 ep 4.*

3. Inchoata hoc die Congregatio Generalis XII. & postea Congregatio XIII. *Ex Decret. Congr. Gen.*

4. Fulda in Germania, anno 1576. contra Balthasarem Abbatem suum religiosissimum, qui simul S. R. I. Princeps est, consurrerunt præcipui Capitularium, disciplinæ impatientes; quibus se junxit nobilitas, haeresi jam imbibita. Omnes minaciter institerunt, ut Abbas cederet officio: quod ut obtinerent facilitis, Heripolitano Episcopo administrationem Abbatiae obtulerunt. Heripolitanus idem siadebat, sub prætextu, nè res Catholica, & ipsa Fulda cum Collegio, à Principibus

376 FASTI SOCIET. J.

cipibus protestantibus, penitus evertentur. Unico prædio, & solatio fuit bono Abbatii, noster P. Petrus Lopercius, quo Concionatore utebatur: qui & Abbatii, & Heribopolitano Episcopo eam cessionem graviter dissuadebat, ut religioni, & rei Catholicae suministrarem noxiā. Quod ubi seditionis innotuit, propè absuit, quin ab ipsis trucidaretur. Comprehensus, & incuspidum datus, multa tulit, donec Abbatie per vim adacto ad cessionem dignitatis, dimissus est. *Sacchin. p. 4. lib. 4. n. 130. ¶ seqq.*

Eodem die obierunt.

5. Conimbricæ in Lusitania, anno 1612. Andreas Saa, Scholasticus Lusitanus. Is audita morte Patris Roderici, ad scutum valetudinarii Præfectum monuit: ut suo quoque funeri mature curaret necessaria, prius tamen invitaret ad se P. Rectorem. Ab hoc præsente petiit, ut cum bona ipsius venia liceret sibi proficisci in dominum aeternitatis suæ. Cum P. Rector anauisset, sub conditione, ita volentis Dei: Andreas a sumpto sacro cereo, & Crucifixo, inter ardentes divini amoris affec-

377 MENS JUNII.

affectus, placidissimè brevem agonem suum absolvit.

6. Camberii anno 1610. Claudio Vellej Belga, Coadjutor. In hunc inclinante jam vita irruit ingens Tartareorum spectrorum agmen, ut olim in S. Antonium, sub specie taurorum, leonum, draconum, &c. at ille divis Cœlitibus in subsumendum vocatis, spectabilem habuit agonothetam Jesu Crucis affixum, qui trepidum erexit, & suam in agone opem promisit.

XXIII. JUNII.

1. Anno 1549. Indiarum Apostolus S. Xaverius, epistolam dedit Malacâ, ad Joannem tertium Lusitaniam Regem, commendando ejus gratia Expressum Malacensem, egregiè functum officio suo, & planè pro honore Regis, quem dicit vel maximè pendere à bonis Ministris. Evidem, inquit, sic arbitror: Regum ac Principum latè imperantium, in eo verti gloriant; si quas ipsi per se administrare non possunt, suæ ditionis partes iis committant, quorum existimari similes, honestum ipsis sit; quòdque populi cum

cum viderint, expressam effigiem laudum ac decorum Principis absentis, in præsentibus ab eo missis ejus Vicariis, spectare sibi, ac tenere videantur. *Epistol. Veterū. l. 5. ep. 13.*

2. Romæ habita est anno 1603. Disputatio 19. de Auxiliis Gratiarē, coram Clemente VIII. cuius argumentum fuit: An opera moralia bona ex genere, objecto, & omnibus circumstantiis, etiam ab homine fideli procedentia, & cum consideratione iustitiae ac bonitatis divinæ: ut sint proficia ad salutem, debeant procedere ex motivo fidei, & pietatis supernaturalis? Respondi doctè ac subtiliter P. Arrubal: talia opera non esse simpliciter bona (ità nimirum, ut proficiant ad salutem æternam) nisi aliquo modo procedant ex motivo Fidei, & pietatis Christianæ. Quod explicuit: Nimirum: non debere illa procedere ex motivo formalí proximo Fidei, & Pietatis Christianæ; sed sufficere, quod procedant ex fine supernaturali remoto, scilicet ex intentione illius actuali, vel virtuali. Per pietatem autem Christianam intellexit eum vivendi, seu agendi modum, qui elevatus est supra naturam, tenditque ad finem supernaturalem. De hac enim

enim locutus est Apostolus 1. Tim. 4 quando dixit: *Putas ad omnia utilis est, promissio-nem habens vita, quæ nunc est, & futura.* Eleuther. hist. de Aux. lib. 5. cap. 23.

Eodem die obierunt.

3. Londini in Anglia, anno 1608. P. Thomas Garnetus, Anglus, odio fidei strangulatus. Post plures menses in vinculis exactos, proscriptus ex Anglia, rediit iterum, strenuè per annos 6. rem Catholicam promovit. Iterum captus, & proscriptus, rediit iterum; rursumque tentus, suspensus, & dissecitus est. Rogatus in extremis: an vellet emisso fidelitatis jureamento vitam redimeret? Respondit: *nè quidem quinques mille vitarum pretio scilicet id fac-tum* Bene igitur Regi, Reginae, & singulis, nominatim adversariis suis precatus, Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, Symbolum Apostolorum, & Hymnum *Veni Creator Spiritus*, devote recitavit, ac feliciter pependit.

4. In Paraquaria anno 1623. P. Johannes Vascus, Belga, insignis in Evangelio operarius. Post labores diurnos ad quietem se componens, oppido universo benè preca.

FASTI SOCIET. J.

⁵¹⁹
precabatur, cruce in 4. illius partes duæ, ut à peccatis servaretur immune. Lingua illi tam cauta, ut nullius meadacii per omnem vitam commissi sibi conscientia esset.

5. Parmæ in Italia anno 1578. Josephus Martinius, Italus Scholasticus, genero innocentia morum, & virtute solida illustris. Ne tyrones quidem, quantumvis attenti, & sagaces, in illo quidquam nœvi deprehenderunt. Rectorem suum rogavit: ut instar deliri tractaretur. Obedientia illius cæca dicitur miraculo quodam honorata. Sub mortem à dæmonie vanâ gloriâ tentatus ob vitam sanctè ætam, ingenti clamore restitit, & Crucifixum operposuit tentatori.

XXIV. JUNII.

1. **A** Nno 1537. S. Ignatius, Xaverius, & alii quidam è primis Sociis, Venetiis Ordinibus sacris initiati sunt ab Episcopo Arbensi. *Nadas in Indic. Memor.*

2. In India anno 1549. Malacâ in Japoniam, diù expeditam, solvit S. Xaverius. Navis, quâ vehebatur, Præfector erat gentilis Sinensis: qui cum idolo suo sacra fecisset,

MENS JUNII.

⁵²⁰
cisset, rogassetque: an prospere in Japoniam essent appulsi, & inde Malacam reversuri? Respondit dæmon per sortes: si Japonianum attrigissent, Malacam minime reversuros. Ergo perfidus Navarchus omni arte fugiebat Japoniam, destinavitque eo anno hyemare in portu aliquo Sinensi. Sed contumacibus rem agebat apud Deum Xaverius, obtinuitque, ut venti à puppi flantes, quidquid moliretur Navarchus, impulerint navim in Japoniæ portum Cangocismam; quæ erat patria Pauli à S. Fide Japonis baptizati, qui cum Xavero vehebatur. *Bartoli in Vita lib. 2. n. 55.*

3. In Polonia anno 1577. gloriosus Rex Stephanus Bathoreus, ex castris ad Gedanum positis, per honorificas dedit literas ad Societatem Polonam: quibus declarat, se non defuturum divinæ gloriae propagandæ, ac promovendæ; concluditque: *Ad quam rem melius ex animi sententia conficiendam, cum vester Ordo vel in primis nobis apprimè sit necessarius: meritò nobis & est, & erit semper gratissimus. Quod tūm re potius, quam verbi declarabimus, ubi primum regni hujus nostri negotia composuerimus, &c.* Sacchin. hist. Soc. part. 4. lib. 5. num. 77.

Pars 2.

X

4. Goæ

FAST. SOCIET.

Goæ in India anno 1560. maximum urbis suburbium, quod Carambolim appellant, Christo accessit, postquam ad id temporis pertinaciter restitisset. Cum enim per totam insulam ingens fieret ethnicorum conversio, expulsis a Constantino Prorege Brachmanis: suburbii Primo-
res capita contulerunt; quid sibi tandem faciendum esset? Quidam censuerunt, è Lusitana ditione excedendum esse; alii exspectandum, donec alter succederet Prorex, qui mitior esset in idolorum cultores. Sed quidam ætate, & auctoritate venerabilior, neutrū probavit, affirmans domos proprias relinquere nimis arduum, & periculōsum esse; exspectare autem meliora tempora cum novo Prorege, videri nimis incertum. Quamdiu enim, inquietabat, in his terris supererunt Jesuitæ, qui nunquam defuturi videntur, nunquam meliore loco erunt res nostræ, & deorum nostrorum. Quid ergo hæremus? Faciamus, quod vicini nostri; Christo manus demus. Dicūm, factūm. Hoc ipso die, Divo Baptista sacro, magna vis hominum baptismo lustrata est. *Sacchin. part. 2. lib. 4.*

num. 248.

Eodem

MENS JUNII.

Eodem die obierunt.

5. Antuerpiæ in Belgio anno 1629. P. Carolus Scribanus, Belga, Vir erectus ad magna, liberalis, & religiosissimi animi. Conscientiam semper quotidiana, & subinde intra eundem diem iterata confessione purgabat. Cubiculo egressurus pedes statuæ Marianæ osculabatur, eique negotium, ad quod exhibat, commendabat. Cum Antuerpiæ præcesset: agros ex tota Provincia ad se mitti, singulari planè charitate petebat; eolsque amantissimè, & liberalissimè habebat. Propter eminentem doctrinam, singularem prudentiam, libros conscriptos, & mores religiosissimos, in amore, & honore fuit non solùm viris Principibus, & S. R. E. Cardinalib[us]: sed summis Ecclesiæ, & regnorum Gubernatoribus, Philippo IV. Hispaniarum, Henrico IV. Galliarum, Regibus, Ferdinando II. Imperatori, & Urbano VIII. Pontifici Maxim. Paucis ante mortem diebus, Patri Philippo Bulrink, Mechliniam eunti, dixit: *Eja Pater, smul in cœlum proficiſti debemus.* Nunciata paulò post Mechliniæ P. Scribani morte, narravit P. Philippus, quid sibi

X 2

ab

FASTI SOCIET. J.

³²⁴
ab illo dictum esset : & mox concidit, ut sola unctione extrema muniri potuerit.

6. Tybure in Italia anno 1602. Antonius de Henricis, Italus Coadjutor. Collegium Tyburtinum, ad quod ab ipso S. Ignatio missus fuerat, magna ex parte suis laboribus, & industriis sustentabat. In gravi morbo rogatus à P. Rectore, quot adhuc annos vitæ sibi superelle putaret? Unum, & dimidium, respondit: atque ita evenit.

7. Romæ anno 1650. P. Balthasar Corderius, Belga. Ob singularem linguæ Græcæ peritiam, institutis Græcorum Patrum scripta corradere, & ad explanandas Scripturas Sacras accommodare. In eum finem præcipuas Europæ bibliothecas, per Germaniam, Galliam, Hispaniam, Italiam, magnis itineribus lustravit, & excusfit; confecitque ex Græcis potissimum Patribus catenas varias in Psalmos, in Evangelia S. Joannis, & Lucæ, &c. Catena in Evangelium S. Lucæ ex 65. Patribus Græcis contexuit. *Sotull. in Bibl.*

8. Romæ anno 1541. P. Joannes Codurius, unus è primis decem Patribus; cuius animam eodem tempore, quo expiravit,

MENS JUNII.

³²⁵
vit, vidit S. Ignatius inter Angelorum chorus ferri ad coelum. Obiit vir religiosissimus ipso magni Præcursoris die, quo & natus fuerat, & Sacerdotio initiatus, eadem quoque, qua Præcursor, ætate. *Orland. hist. Soc. part. I. lib. 3. num. 19. & seq.*

XXV. JUNII.

1. S. Xaverius in Sinas solvens annō 1552. epistolam dedit consolatoriam ad Jacobum Pereyram; cuius tanquam Legati ad Imperatorem Sinensem, sed nequiter inhibitum à Præfecto Malacensi, sumptu, & navi profecturus erat ad Sinas. Totius autem negotii, & magni apparatus dissolutionem suis peccatis sancte imputat Vir Sanctus. Quoniam, inquit, meorum delictorum magnitudine factum est, ut nobis ambobus Deus ad Sinicam expeditionem uti noluerit: omnis culpa conferenda est in mea peccata. Quæ quidem tanta, ac tam gravia fuerunt, ut non mihi solum obsuerint, sed etiam tibi, tuisque negotiis ac pecuniis, quas in legationis apparatus contulisti. Verùm itamen Deus conscientis est meæ erga se, tèque volun-

³²⁶ voluntatis: quæ nisi rectissima fuisset, nunc utique acerbiorem animo caperem dolorem. *Epist. Veterum lib. 4. epist. 11.*

2. In Lituania anno 1586. Nesvisensis Collegii hoc die posita sunt fundamenta, magnâ Fundatoris munificentissimi, Christophori Radivilii Principis, lætitia. Pro zelo suo erga Religionem Catholicaam, jam ante biennium, redux ex peregrinatione Hierosolymitana, experierat Collegium: sed Claudius Præpositus Generalis distulit: quod oppidum illud infrequens videretur, ideoque non præbiturum Operariis nostris sufficientem laborum copiam, vel in scholis, vel in Ecclesia. Moram non solum ægræ, sed impatienter tulit optimus Princeps: atque nè locus vi-lesceret, sed frequentior fieret, jus, & honorem Civitatis Nesvicio suo impetravit à Rege, vallo illud, & fofsâ cinxit, atque sumptuosis ædificiis, aliorumque Religiosorum domibus ornavit. Quoad detingendos Collegio redditus, & statuendas, si quæ occurserent, conditiones, non aliud certamen fuit, quam ut nimiam liberalissimi Fundatoris indulgentiam, & largitationem, ad religiose modestiae normam tem-

JULIOV

pera-

³²⁷ peraret Claudius. Stetit ergo intra breve tempus Collegium cum sua basilica, & ordinatissima amplitudine sua, & preventibus annuis, & literarum studiis insigne. *Sacchin. part. 5. lib. 4. num. 80. & lib. 6. num. 25.*

Eodem die obierunt.

3. Ratisbonæ in Germania anno 1609: P. Joannes Bredanus, Belga, illustre vivendi religiosè, & moriendi exemplum. Inter præclaras, quæ ad populum dicendi, quæ conscientias expiandi dotes, hæc in illo eminuit: quod morientibus perlitter, & perficte adstiterit, magno ipsorum solatio, & fructo. Nongenti sunt numerati, quibus id officii præstitit. Unde Friburgensis Senatus, tres honoratissimos viros ad P. Provincialem allegavit, petentes: ut P. Joannem Friburgum remitteret. Sed illum Ratisbonæ mors intercepit.

4. In itinere ad Philippinas Insulas, anno 1622. P. Franciscus Joannellus, Italus. Orabat tam prolixè, ac ardenter, ut eum observantes inflammarentur. Sa-
viebat in corpus suum tam inclementer: ut quotidie largo sanguine manaret. Vo-

XIV

luntas,

luntatem suam ut Divine in omnibus conformaret, verba illa descripta semper secum circumferebat: *Juveni Virum secundum cor meum, qui faciat omnes voluntates meas.* Obiit in mari tempore quod predixit; nec aliter ac Sanctus, judicio Religiosorum, qui aderant.

5. Bononiae in Italia anno 1671. P. Joannes Baptista Ricciolus, Italis: vir omnium scientiarum generis excellenter excultus. Theologiam Scholasticam decennio docuit partim Bononiae; partim Parmae. Cum autem in Mathematicis potissimum excelleret: ad eas disciplinas excolendas, & reformandas animum adjectit, ediditque non speculatione tantum, sed praxi laboriosa, & multis experimentis insignes, & plurimum estimatos a peritis Tomos aliquot: ut Astronomiae reformatæ Tomos 2. Almagestum novum, Astronomiam veterem novamque complectens Tomis 2. Chronologiam reformatam Tomos 3. Geographia, & Hydrographia Libros 12. Vindicias Kalendarii Gregoriani, & plura alia. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

XXVI. JUNIL.

1. **A**nno 1614. fraude, & operâ haereticorum, prodiit Curia Parisiensis tententia Rege inscio, in librum à P. Francisco Suarez editum, contra Jacobii Regis Angliae errores haereticos, & iniqua decreta. Titulus Libri est: *Defensio fidei Catholicae, & Apostolicae, adversus errores Sectæ Anglicanae, &c.* In hunc ita exarsit Jacobus Rex: ut Londini publicè per carnificem jussicerit flammis absundi: incitatique Regem Hispaniae ad similem in eum librum adversionem. At ille traditum examini Doctorum, ac prolixè laudatum, merito elogio ornavit, monuitque per literas Anglum: ut ipse potius saniora caperet consilia, & ad avitam rediret Religionem. Quod Sectarii non impetrarunt in Hispania, conatis sunt evincere in Gallia; tantumque profecerunt: ut liber Suarii infami manu Parisiis sit crematus. Indignissima res visa Pontifici, Paulo V. nec moratus est conqueri per literas coram Rege Ludovico XIII. & ejus Parente Medicæ, de insolenti facto, & illato pro-